

en praktisk Mand, vil billige det her Udtalte og tage Notits deraf, og maaskee han næste Gang ved 3die Behandling, vil udtale sig om dette Spørgsmaal, hvilket vilde være saare velkomment for alle de Søfarende, der passere Kattegattet og Drefundet.

Premierministeren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at Marineministeren er tilstede i det andet Thing paa Grund af Behandlingen af Tillægsbevillingen for 1854—55. Der er nemlig af ham tillet Endringsforslag til det Afsnit af nævnte Tillægsbevilling, der for Diebliffet er under Behandling.

Da ikke flere Begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Lovforslagets § 24 (see Anhang Sp. 740)

vedtoges eenstemmigt med 41 St.

Formanden: Jeg skal derefter sætte § 25, som angaaer Finantsministeriet, under Forhandling.

Wessely: Under nærværende Paragraph er opført Udgifterne til Toldvæsenet. Det vil erindres, at der i det Forslag, som oprindeligt var forelagt Folkethinget, sandtes til Dverbestyrelsens Contoirer ansat en Sum af 12,000 Rd., men at denne Sum blev forøget til 14,500 Rd. med Hensyn til Gageringen af Generaltolddirecteuren. Dette Spørgsmaal forekommer mig, saaledes som det er fremtraadt under Finantsloven, at være af dobbelt Natur. Naar der var Tale om Hensigtsmæssigheden af under Finantsministeriet at oprette et Generaltolddirectorat, da har jeg den Anskuelse, at der under Finantsministeriet er samlet saamange forskellige Bestyrelsesgrene, at den hele Organisation neppe kan ansees for hensigtsmæssig, og, forsaavidt Ministeriet forlanger Oprettelsen af et saadant Directorat under Finantsbestyrelsen, vil jeg finde det aldeles i sin Orden, idet jeg gaaer ud fra, at en Finantsminister kan have nok at gøre uden at beskæftige sig med den store Masse af Sager og den store Deel Details, som hører til at afgjøre

de mangfoldige Spørgsmaal, som opstaae under Toldvæsenet. Men, da den bevilgede Sum tillige omfatter Besættelsen, det vil sige, da Spørgsmaalet foreligger om en Gage til et Embede, som allerede ere oprettet, da forekommer det mig, at det har tillige Charakteren af, som om Rigsdagen ved at bevilge Pengene tillige tiltraadte Hensigtsmæssigheden af Embedets Besættelse. Det er fra denne Side, at jeg ikke har den Anskuelse, at det er et heldigt Valg, der er gjort, eller at den meget ærede Finantsminister har givet Hs. Majestæt et godt Raad ved at besætte denne Post. Jeg skal ikke gaae ind paa en nærmere Definition deraf. Jeg troer, at det er noksom erkjendt, hvilken Mening man forresten maatte have om den afgaaede Finantsministers Dygtighed som Toldembedsmand, at det ikke kan ansees for hensigtsmæssigt at ansætte ham i et saadant Embede under det nærværende Ministerium. Jeg skal ikke gaae ind paa en Udvikling deraf. Jeg skal blot som et Exempel erindre om, at Finantsloven for 1853—54 udkom i Slutningen af Marts Maaned med en Paraphering af den afgaaede Finantsminister, og en Maaned derefter udkom Statsbudgettet for 1853—54 med en Indstilling fra den samme Minister, hvori han tiltraadte Hs. Majestæt at bifalde et Forslag, som indeholdt Bestemmelser, der stode aldeles i Strid med flere af de Bestemmelser, der vare vedtagne i Finantsloven.

Kirc: I denne Paragraph findes en Udgiftspost til Bugseerdampskibene i Sundet. Den andrager 20,000 Rd., og da der ikke findes en Indtægtspost for den Virksomhed, som disse Skibe udfolde, synes det virkelig at være temmelig kostbart. Maaskee det er forglemt at anføres, men, saavidt jeg har seet, staaer det der ikke. Det er altsaa 20,000 Rd., der udgives for disse to Dampskibe, som henligge stille i Helsingørs Havn og kun sættes i Bevægelse, naar man efter det meget vidtløftige Reglement saar requireret et af dem til Assistance for Skibe, der trænge til en saadan Hjælp. Det kan være meget smukt, at Staten gjør Opoffelser i denne Retning, og Fremmede maae jo visnok meget paaflønnede og være Regjeringen takkyldige for, at en saadan Hjælp altid er tilstede, for at de i Havarie